

UPS for Downs

United Parent Support for Down Syndrome

Support • Information • Community

Rzecznictwo i efektywne
IEP

Strona 2

ABC dbania o zęby.

Strona 4

Korzystanie z ubikacji.

Strona 6

po Polsku

Wiosna 2010

Witajcie

... w polskiej edycji gazetki UPS for Downs. Wszystkim rodzinom, w których jest ktoś kochany z zespołem Downa chcemy zapewnić dostęp do ważnych dla Was informacji. Prosimy, dajcie nam znać co myślicie!

Możecie dzielić się z nami informacjami i sugestiami przez telefon lub e-mailem. Osoba, która odbierze telefon, lub odpisze najprawdopodobniej nie będzie mówiła po polsku. Jednak zapewniamy, że Wasza wiadomość zostanie przetłumaczona, a odpowiedzi na pytania przesłane tak szybko, jak to będzie możliwe. Prosimy o kontakt pod telefonem 847-895-2100 lub adresem info@upsfordowns.org.

Równocześnie chcemy Was powiadomić, że przy odrobinie szczęścia i jeśli zostaniemy uprzedzeni odpowiednio wcześniej będziemy prawdopodobnie mogli zapewnić tłumacza na większości naszych spotkań. Mamy słuchawki i odpowiedni sprzęt do dyskretnego tłumaczenia "na żywo".

Wszyscy musimy dowiedzieć się i nauczyć tych samych rzeczy; wszyscy dzielimy te same problemy dotyczące naszych dzieci, bez względu na język jakim mówimy.

Margaret Coate

UPS for Downs

United Parent Support for
Down Syndrome
www.upsfordowns.org

Nasze przesłanie

UPS for Downs to organizacja rodziców. Jest to organizacja nie dochodowa oferująca wsparcie, edukację oraz zachętę do działania rodzicom, rodzinom i wszystkim tym, którzy kochają i troszczą się o osoby z zespołem Downa.

Inspirujemy akceptację środowiskową dzieląc się z innymi obecnością, potencjałem i zdolnościami osób z zespołem Downa.

Rzecznictwo i efektywne IEP. Spotkanie ze Stycznia 2010

Catherine Witcher, M.Ed z Precision Education, mówiła do pełnej sali na temat rzecznictwa i efektywnego Indywidualnego Planu Nauczania (IEP). Pani Witcher, która jest kwalifikowanym konsultantem nauczania specjalnego i uczestniczy w spotkaniach w skali całego kraju, rozpoczęła swoje wystąpienie od stwierdzenia, że istnieje wiele sposobów podejścia do rzecznictwa. Jej styl to styl biznesowy. Stwierdziła, że rzecznictwo to ani nie zabawa w przyjaciół ani walka. Prosiła, żebyśmy wyobrazili sobie rzecznictwo naszych dzieci jako zlecenie biznesowe. Zlecenie to nasze dziecko, a data oddania zlecenia – wiek 22 lata. Wszyscy zaangażowani wykonują część zlecenia. Czego potrzebujemy, żeby porozumieć się z naszymi partnerami i osiągnąć cel? Jak połączyć nasze części składowe w jedną całość? Jak nimi pokierować, żeby pokierować, żeby osiągnąć upragniony cel?

Pani Witcher podzieliła się z nami fragmentami swojego jednodniowego seminarium na ten temat. Omówiła 4 z spośród 7 elementów strategii odnoszenia sukcesu w nauczaniu specjalnym (można znaleźć na jej stronie www.precisioneducation.com). Wszyscy bierzemy udział w spotkaniach IEP i jesteśmy członkami zespołu. Pani Witcher postawiła przed nami wyzwanie: zmiana naszej roli w zespole i podjęcie działania od zaraz.

1. Odpowiedzialność. Zorientuj się gdzie jesteś TERAZ i skoncentruj na tym, gdzie CHCIAŁABYŚ BYĆ. Przeszłość nie zawsze jest istotna. Dzisiejsze IEP i planowanie na przyszłość nie odnosi się do przeszłości.

2. Stworzenie sobie celu właściwego dla Ciebie i Twojego dziecka. Należy unikać porównywania swojego IEP z innymi, wymagania tego samego dla

siebie. Nie podążaj śladem innych. Zbierz informacje o tym, co potrzebne jest Twojemu dziecku i podejmij własną decyzję. Stwórz drogę do sukcesu dla Twojego dziecka. Popatrz naprzód, na życie w wieku 22 lat tak, żeby wiedzieć, jaki jest Twój końcowy cel i oczekiwania. Nie jest możliwe stworzenie satysfakcjonującego planu IEP jeśli nie wiesz, czego oczekujesz.

3. Plan na sukces. Dowiedz się z kim powinnaś rozmawiać i co musisz zrobić. Ustal swoje podejście i podejmij zgodne z nim kroki. Pomyśl: Co zrobisz w ciągu następnych 30 dni, żeby zmienić przyszłość swojego dziecka.

4. Przemysł odpowiednią strategię. Współpraca zespołowa jest kluczowa dla udanego planu IEP. Każdy członek zespołu IEP musi jasno zrozumieć krótko- i długoterminowe cele edukacyjne Twojego dziecka.

Każdy cel IEP ma sposób mierzenia sukcesu: ilość prób, tabelki, zapis obserwacji, testy, przebieg pracy, oceny postępów w przerabianym materiale, itd. Czy wiesz, jak oceniana jest droga do każdego z celów i czy są one osiągnięte? Czy otrzymujesz regularnie dane na ten temat? Czy wszyscy członkowie zespołu IEP są informowani o celach i postępach Twojego dziecka?

Myślenie naprzód:

Wybierz 5 punktów. Żeby być dobrym rzecznikiem musisz wiedzieć co promujesz. Pomyśl w tym momencie o celach Twojej rodziny To Twoje zadanie na dzisiaj. Twój priorytet. Następnie zacznij regularne rozmowy z Twoim zespołem o tym, na czym należy się skoncentrować. Z aktualnego IEP Twojego dziecka wybierz 5 punktów

najważniejszych dla Ciebie i w ciągu następnych 30 dni porozmawiaj o nich z członkami Twojego zespołu.

Upewnij się, że obecne IEP jest użyteczne. Nie są konieczne kolejne spotkania zespołu IEP, przepisywanie planu czy robienie wielkich w nim zmian. Upewnij się przy następnym IEP, że wpisane do niego jest dzielenie się informacjami (Pamiętaj: jeśli coś nie jest zapisane to tak, jakby nie miało miejsca). Rzecznictwo dla dziecka to nie zmiany dokumentu IEP; to przede wszystkim dokumentowanie co dzieje się z dzieckiem.

Zawsze zaczynaj od dołu hierarchii. Jak w każdym biznesie, i tutaj jest pewna hierarchia. Najpierw rozmawiaj z nauczycielem. Uzupełnij pisemną z nim korespondencję. Dopiero potem, jeśli trzeba, idź do wyższej instancji. Tak samo postępuj z terapeutami.

Zbieraj dane o tym, co się dzieje: patrz na cele, a nie na wyniki dziecka w chwili obecnej. Tzw. PLOP (present levels of performance – wyniki dziecka w chwili obecnej) mówi, jak dziecko funkcjonowało, kiedy cele były ustalane.

Przyjrzyj się, jak cele są mierzone (np. 3/5 prob). Każdy z punktów IEP powinien mieć stosowną miarę: listę kontrolną, arkusz danych. Jeśli cel nie jest konkretny, nie może być zmierzony. Jeśli nie jest wymierny nie jest celem. Analizowanie danych. Różne miary podają różne informacje. Nam potrzebne są dane, jak dziecko się rozwija w porównaniu z wynikami w przeszłości. Pani Witcher uważa, że standardowe testy, jak np. ISATS nie mówią wiele o indywidualnym rozwoju dziecka. Z kolei standardowe testy stosowane co trzy lata w ewaluacji potrzeb nauczania specjalnego dziecka mogą dać lepszą orientację szczególnie, jeśli porówna się je z testami z przeszłości. W niektórych okręgach szkolnych używane są testy MAP. Program MAP uwzględnia pewne indywidualne możliwości dziecka i może dać więcej informacji na temat tego, jak dziecko funkcjonuje. AIMSweb to skomputeryzowany sposób oceny podobny nieco do MAP, ale mniej indywidualny. Pani Witcher poleca cele IEP i CBM (Curriculum Based Measurements) jako najbardziej miarodajne dla rodziców. Testy CBM to te ogólne testy, które sprawdzają konkretny temat, jaki dziecko przerabia pod względem pisowni, rozumienia (?) itp. Jeśli dziecko jest w klasie powszechnej, przyjrzyj się zmianom zachodzącym w miarę przechodzenia do starszych klas, a nie koncentruj się na porównywaniu wyników dziecka w stosunku do reszty dzieci. W miarę zmian i przystosowań zachodzących w klasie należy obserwować czy dziecko uczy się gorzej, tak samo czy lepiej. Jakie były oceny dziecka z nauk ścisłych w pierwszej, drugiej i trzeciej klasie? Czy możesz powiedzieć ogólnie, że „jest uczniem czwórkowym”??

Jeśli chcesz przyglądać się wszystkiemu nie będziesz w stanie ocenić niczego. Pamiętaj o swoich 5 najważniejszych punktach zastanów się: czy moje dziecko robi postępy?

Konieczniesz zbieraj dane z różnych okresów. Dane z okresu dwóch tygodni przed spotkaniem nigdy nie będą dokładnym obrazem postępu Twojego dziecka. Zbieraj dane regularnie, z dłuższych okresów. Popatrz na raporty i zadaj sobie pytania:

Kto napisał raport? Powinna to być osoba pracująca z dzieckiem, a nie przełożony. Co kwalifikuje te osobę do obserwacji mojego dziecka i przedstawienia o nim raportu? O czym jest ten raport? Jaki jest cel tego raportu? Jakie istotne dane zawiera? Zawsze proś o informacje na długo przed spotkaniami. Przejrzyj informacje i przygotuj się do dyskusji o nich. Żeby więcej czasu pozostało na dyskusję na spotkaniu IEP możesz zgodzić się na odczytanie streszczenia raportu.

Kiedy raport został napisany? Czy w tym czasie zachodziły jakieś ważne wydarzenia? Czy dziecko było chore? Czy rodzina się przeprowadzała? Czy zmarł ktoś bliski? Czy miały miejsce inne osobiste zdarzenia? Czy dziecko było „sobą” w tym czasie?

Gdzie raport został sporządzony? Czy było to w normalnym otoczeniu, wśród grupy dzieci? Czy testowanie przebiegało indywidualnie i w osobnym pomieszczeniu? Życie nie toczy się „w osobnym pomieszczeniu.” Jak radzi sobie dziecko w otaczającej rzeczywistości? Po 22 roku życia świat wokół dziecka jest realny.

Po co raport został napisany? Po co prosiłmy o specjalną pomoc w ewaluacji tego aspektu dziecka? Jak odnosi się to do naszych głównych celów?

Stwórz atmosferę współpracy ze swoim zespołem, która pozwoli na otwartą i szczerą dyskusję. Zaoferuj nauczycielowi: „jeśli moje dziecko gdzieś się pogubi, proszę dać mi znać.” Nauczycielowi jest zawsze niezręcznie – ze względu na niewiadomą reakcję rodziców - poinformować ich, że dziecko sobie nie radzi czy cofa się. Zapewnij zespół, że jesteś w nim, aby pracować razem nad problemami. Współpracuj szczególnie ściśle z osobami w zespole, które pracują bezpośrednio z Twoim dzieckiem. Taka relacja owocuje osiągnięciami.

Pani Witcher opracowała 22 punktową listę kontrolną IEP, która ma pomóc w stworzeniu właściwego podejścia zespołu i udanego „biznes-planu.” Te i inne pomocne wyznaczniki można znaleźć na stronie Pani Witcher. Jej celem jest nauczanie rodziców, jak promować swoje dziecko (www.precisioneducation.com lub telefon 815-302-1273).

ABC dbania o zęby. Spotkanie z listopada 2009.

Na listopadowym spotkaniu UPS for Downs gościem była Dr. Nicole Hill-Cordell, dentysta dziecięcy, która ma wśród swoich pacjentów prawie 50 dzieci z zespołem Downa. Doctor Hill-Cordell fascynująco przedstawiła kwestie dentystyczne, których możemy się spodziewać u naszych dzieci z zespołem Downa w różnych okresach ich życia. Dowiedzieliśmy się również wielu podstawowych rzeczy o higienie zębów, które odnoszą się do nas wszystkich i przypomniano nam dlaczego dbanie o zęby jest takie ważne.

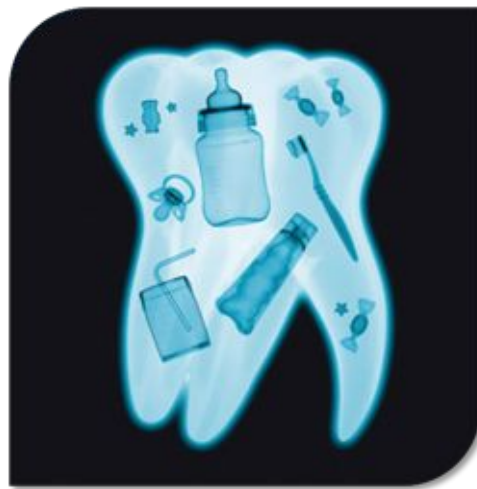
Najważniejszą nauką wyniesioną z tego spotkania było to, że dzieci należy zabierać do dentysty wcześniej i często! Dr. Hill-Cordell uważa, że dziecko powinno pojawić się u dentysty około pierwszego roku życia i powinno być poddane ewaluacji. Co 6 miesięcy powinny mieć czyszczone zęby (czasem co trzy, jeśli zagnieżdżyła się choroba periodontalna). Najlepszym wyborem dla dziecka będzie dentysta dziecięcy ponieważ przechodzi on szkolenie jak odnosić się do dzieci specjalnej troski i jak sprawić, by czuły się dobrze w gabinecie podczas zabiegów.

Jednym z powodów dla którego tak ważne są częste wizyty u dentysty jest zapobieganie ubytkom w zębach. Interesujące jest, że dzieci z zespołem Downa mają mniejsze prawdopodobieństwo takich ubytków niż reszta populacji. Jednakże ubytki w zębach to OGROMNY powód do niepokoju – są najbardziej powszechną dolegliwością dziecięcą – ma je 40% dzieci osiagających wiek przedszkolny. Co możemy zrobić, żeby zmniejszyć szanse naszych dzieci na "dziury" w zębach? Trochę więcej niż mycie i flosowanie.

Ubytek to prosto bakteryjny stan zapalny zęba. Czego większość z nas, uczestników spotkania, nie wiedziała to to iż bakterie owe rozwijają się we wczesnym dzieciństwie (szczególnie w pierwszych dwóch latach życia)

i że są często przenoszone na niemowlęta przez rodziców. Wobec tego nasza własna higiena jamy ustnej jest równie ważna, jak redukcja bakterii u naszych dzieci. to get

Fluor to kolejny ważny czynnik walki z ubytkami: w wodzie pitnej wspomaga rozwój zębów stałych podczas, kiedy w pascie do zębów pomaga wzmocnić zęby mleczne. Dowiedzieliśmy się jednak też, jak ważne jest ograniczenie ilości fluoru, który nasze dzieci połykają! Zbyt wiele tego pierwiastka powoduje długotrwałe przebarwienia zębów stałych. Zdarza się, że dzieci "przedawkowują" fluor połykając zawierającą go pastę (dlatego tak ważne jest zaczynanie od pasty "treningowej" dopóki nie nauczą się jej wypluwać i tylko w małych kroplach, wielkości ziarnka grochu). Czasem też woda z fluorem – tak, jak butelkowana woda dla niemowląt – zostaje dodana do pokarmu dla niemowląt, który często już zawiera fluor

Dowiedzieliśmy się, jak ważne jest zachowanie przyjaznej zębom diety, która utrzymywałaby poziom kwasu w ustach na właściwym poziomie. Kwas powoduje ubytek wapna w zębach. Soki i napoje gazowane, a także częste jedzenie podwyższają kwasowość w jamie ustnej. Dr. Hill-Cordell wyjaśniła nam, że JEDYNE napoje zdrowe dla naszych zębów to woda i mleko. Niektóre zdrowe dla

zębów przekąski (snacks) to sery, orzechy, czekolada, jogurt i prażona kukurydza. Niezdrowe są rodzaje przekąsek klejących się do zębów, lub zostających między nimi takie, jak: przekąski owocowe (fruit snacks), batony z płatków śniadaniowych (granola bars), precle i paluszki, krakersy złote rybki (goldfish), rodzynki i jasne pieczywo. Dr. Hill-Cordell zaznaczyła również, że niektóre leki mogą mieć wpływ na zęby, wobec czego dzieci zawsze powinny wypluwać usta wodą po zażyciu leków.

Ciąg dalszy na stronie 5

Co zrobić, jeśli ubytki w zębach już się zaczęły?

Uczestnicy zebrania dyskutowali o różnych metodach podejścia dentystów do dzieci, które nie chcą poddać się zabiegom. Dr. Hill-Cordell wymieniła 4 podstawowe metody uspokajania dzieci podczas zabiegów. Po pierwsze: żeby dziecko poczuło się bezpieczniej, dentysta powinien powiedzieć, co będzie robił, pokazać, a potem dopiero przystąpić do swoich czynności ("tell-show-do" approach). Jeśli to nie pomoże, można zastosować tlenek azotowy, tzw. gaz rozweselający. Znieczulenie jamy ustnej przez podanie płynu znieczulającego jest kolejną możliwością. Nie wpływa na pacjenta usypiająco, ale bardzo go relaksuje. W końcu, jeśli powyższe metody nie skutkują, może być wymagane znieczulenie ogólne często podawane na sali operacyjnej szpitala.

Kiedy nasze dzieci staną się nastolatkami powinniśmy obserwować czy nie pojawi się choroba periodontalna, czyli choroba dziąseł, bardzo powszechna u osób z zespołem Downa. We wczesnej fazie choroba może się ujawnić w postaci gingivitis powodując jasnoczerwone napuchnięte dziąsła. Jeśli zachodzi podejrzenie gingivitis ogromnie ważne jest pójście z dzieckiem do dentysty na leczenie. Pozostawiona bez leczenia, choroba może przerodzić się w periodontitis, przy którym kości utrzymujące zęby zaczną się łamać. Bez tych kości wypadają zęby. Mimo, że choroba periodontalna jest powszechna u osób z zespołem Downa, łatwo jej zapobiec odpowiednią higieną jamy ustnej i opieką dentystyczną.

Na koniec omawialiśmy niektóre anomalie uzębienia mające wpływ na szerokie uśmiechy naszych dzieci: braki w uzębieniu, nieregularną budowę zębów oraz problemy ze zgryzem (malocclusion). Wiele z tych powszechnych nieprawidłowości może być poprawionych przez dobrego ortodonta (nawet Tom Cruise nie ma przedniego zęba!). Podczas, gdy wielu 14 latków z zespołem Downa miewa jeszcze zęby mleczne, ważna jest wizyta u dobrego ortodonta już dużo wcześniej tak, żeby zaradzić problemom zanim jama ustna przestanie rosnać.

Specjaliści z kliniki ortodontycznej Musich & Busch, która leczy wielu pacjentów z zespołem Downa, będą obecni na naszym spotkaniu 22 kwietnia, w czwartek. Zapiszcie w kalendarzu!

Pomoc Informacja Społeczność

UPS for Downs posiada małe biuro w Schaumburg, Illinois, gdzie zajmujemy się codziennymi sprawami organizacji. Robimy to w pełni wolontarystycznie przy pomocy oddanych ochotników i rodziców takich, jak Wy.

Chętnie przyjmujemy każdy pomysł na to, jak sprawić, by nasza organizacja stała się bardziej znacząca dla Was i Waszej rodziny.

Kontakt:

UPS for DownS

1070 South Roselle Road
Schaumburg, IL 60193

www.upsfordowns.org

info@upsfordowns.org

Telefon: 847-895-2100

Faks: 847-895-3254

Nie straszna nam toaleta. Nauka korzystania z ubikacji.

Spotkanie z październikiem

(“To Ty jesteś odpowiedzialny za siku i kupę zrobione do toalety. Słuchaj swojego ciała”). Taka jest mantra Wendy Sweeney, wykwalifikowanej pielęgniarki i dyrektora Booty Camp.

Przy pełnej sali na październikowym zebraniu, Wendy w bardzo odkrywczy i zabawny sposób przedstawiła swój program Booty Camp nauki korzystania z ubikacji. Uczestnicy dowiedzieli się, na czym polega program i zadawali mnóstwo pytań dotyczących ich indywidualnych sytuacji. Dowiedzieli się również, że Wendy ma ogromne doświadczenie w uczeniu dzieci specjalnej troski, jak korzystać z ubikacji. Program Booty Camp opiera się na zasadzie, że dzieci muszą wiedzieć, iż to do nich należy dbanie o to, żeby bielizna była sucha i czysta, że to rodzice muszą nauczyć dzieci co robić, i że to rodzice muszą pomóc dzieciom pomóc samym sobie. Booty Camp wymaga zaangażowania czasowo i finansowo (pieciuset dolarów), ale dla rodziców, którzy bezskutecznie próbowali nauczyć dzieci korzystania z ubikacji może okazać się bezcenny.

Booty Camp zaczyna się od lekcji w domu Wendy, a dokładniej w części jej kuchni. Przez pięć godzin grupa do pięciorga dzieci, w tym zwykle kilkoro specjalnej troski, pije sok i chodzi w białiznie słuchając “mowy toaletowej” do rodziców. “czujesz, że Twoje majtki są suche? Dobrze, bo to do Ciebie należy, żeby były.” “Dobrze się spisujesz z suchymi majtkami.” Powinieneś być taki z siebie dumny, że masz suche majtki.” “Wiem, że słuchasz swojego ciała, bo Twoje majtki są suche.”

Wendy nigdy nie pyta “czy chce Ci się siku?” Zamiast tego, Booty Camp uczy dzieci jasno i prosto czego się od nich oczekuje: “Jeśli chce Ci się siusiu, idź do ubikacji, zdejmij majtki i sikaj do toalety.” Jeśli się to uda, dziecko otrzymuje nagrodę zależną od tego, co dane dziecko motywuje.

Wendy jest zadowolona, kiedy podczas lekcji zdarzy się nieunikniony wypadek, bo to doskonała okazja do nauki (prosi rodziców o przyniesienie ze sobą 15 par majtek!). Zamiast mówić dzieciom, że to nie szkodzi, że zdarzył im się wypadek, Wendy mówi spokojnym głosem: “W Twoich majtkach jest kupa. To jest niedopuszczalne i nie będziemy tego tolerować.” Następnie do dziecka należy – z odpowiednią pomocą – posprzątanie po sobie.

Kiedy skończy się część programu u Wendy w domu, wtedy zaczyna się prawdziwa zabawa! Rodzice muszą przeznaczyć od trzech dni wolnego czasu (dla typowo rozwijających się dzieci) do dwóch tygodni (dla dzieci specjalnej troski) na wdrażanie metod Booty Camp w domu. Podczas, kiedy dwa tygodnie wydają się zniechęcająco długim wkładem czasu, “można spędzić dwa tygodnie, a można dwa lata uczyć dziecko korzystania z toalety,” jak zauważył jeden z uczestników spotkania. Przez pierwsze kilka dni rodzice spędzają do 12 godzin dziennie w jednym z pomieszczeń w domu (zwykle w kuchni) przygotowując miejsce do ćwiczeń i cały czas powtarzając “mowę toaletową,” której nauczyli się u Wendy w domu. 10 do 20 razy w ciągu dnia rozmawiają z Wendy, aby otrzymywać porady co do nadarzających się trudności. Kiedy dzieciom uda się użyć toalety poprawnie, wtedy im wolno zadzwonić do Pani Wendy!

Kiedy Twoje dziecko jest gotowe na program w rodzaju Booty Camp? Wendy przyjmuje dzieci, kiedy mają przynajmniej 2.5 roku, mogą utrzymać moc przez co najmniej godzinę i rozumieją proste wskazówki (np. “idź, przynieś chusteczkę do wytarcia”). Jednak równie ważna, jak gotowość dziecka jest gotowość rodziców. Wendy sprawdza naprzód czy jej klienci-rodzice są przygotowani na poświęcenie czasu i pracy i czy będą konsekwentni, bo nie chce, żeby dzieci były skazane od początku na niepowodzenie.

Myślicie, że jesteście gotowi? Macie pytania co do programu? Możecie zadzwonić do Wendy pod numer 630-762-9612, lub odwiedzić jej stronę www.bootycampmom.com.

Zaznaczcie w kalendarzu spotkania UPS for Downs

KAWA DLA RODZICÓW I ZABAWA DLA DZIECI

Miejsce: First United Methodist Church
2903 E. Euclid Avenue, Arlington Heights
Czas: 12:30 p.m. – 2 p.m.
Koszt: Bezpłatne
Data: Środa, Maj 5, 2010
Środa, Czerwiec 2, 2010

SPOTKANIA MIESIĘCZNE:

Miejsce: Board Room (2^{gie} Piętro), Schaumburg Township Bldg.
One Illinois Boulevard, Hoffman Estates
Czas: 7:00 p.m. – 9:30 p.m.
Koszt: Bezpłatne
Data: Czwartek, Kwiecień 22, 2010 – Leczenie ortodontyczne
Czwartek, Maj 27, 2010 – Dziadkowie / Poszerzona Rodzina
Czwartek, Czerwiec 24, 2010 – Spotkanie Doroczne

WOLNY WIECZÓR DLA RODZICÓW

Aby się zgłosić na któryś z wieczorów, lub po więcej informacji należy skontaktować się ze Stephanie pod 847-891-3224 lub sneri@upsfordowns.org
Sobota, Maj 22, 2010 – Scotch Doubles - Wieczór Kręgli
Sobota, Lipiec 24, 2010

WIECZÓR KRĘGLI SCOTCH DOUBLES:

Sobota, Maj 22, 2010 od 5 p.m. – 9 p.m. Potrzebna rejestracja przed 15 majem na <http://scotchdoubles2010.eventbrite.com/>
\$60 *za parę*, zawiera 3 parte kręgli i bufet z kolacją

KLUB SPACEROWY I KLUB OGRODNICZY:

W każdy poniedziałek o 7 wieczorem, poczynając od czerwca, spotykamy się przy Dick Pond Athletics 927 S. Roselle Road, Schaumburg. Przyjdź z rodziną i zrób sobie zdrowy jednomilowy spacer do ośrodka UPS for Downs, gdzie czekają ciekawe zajęcia i gdzie zajmujemy się ogrodkiem. Darmowe.

RODZINNE PLYWANIE:

Data: Sobota, Lipiec 10, 2010
Czas: 6 p.m. – 9 p.m.
Miejsce: Schaumburg Water Works
Koszt: Bezpłatne
RSVP: 847-895-2100 lub mzambito@upsfordowns.org

TIMBERLY - RODZINNA "UCIECZKA"/wyjazd do East Troy w Wisconsin:

Piątek, Wrzesień 10 – Niedziela, Wrzesień 12
Rejestracja kończy się 1-go Czerwca, 2010. Po szczegóły (koszt, zajęcia, dojazd) zobacz: <http://2010familyretreat.eventbrite.com/>

Działalność

Kawa dla rodziców i zabawa dla dzieci: Nieformalne zebranie dla rodziców dzieci w dowolnym wieku. Dzieci i rodzeństwo mile widziane. Pomoc do opieki nad dziećmi dostępna. Darmowe.
kersemeier@sbcglobal.net
847-788-1138

Zanim będziemy nastolatkami: Dla dzieci w wieku od 8 do 12 lat (klasa 3 do 6) i rodzeństwo w tym samym wieku. Rodzice obecni. Koszt zazwyczaj \$5 od dziecka.
juliecostigan@sbcglobal.net
847-359-0543

My nastolatki: Nastolatki w wieku od 12 do 18 lat i rodzeństwo w tym samym wieku, które chciałoby pomóc. Rodzice mogą być obecni. Koszt zazwyczaj \$5 od dziecka.
korlando@upsfordowns.org
630-483-6903

Wolny wieczór dla rodziców: Wolny wieczór pozwala rodzicom na nawiązanie kontaktu, przyjaźni, i na nieformalne dyskusje o problemach i troskach z innymi rodzicami. Koszt różny.
sneri@upsfordowns.org 847-891-3224

UPS for DownS

United Parent Support for Down Syndrome

Słownik definiuje "wsparcie" (w języku angielskim) jako:

- podtrzymanie i pomoc
- pomoc i pocieszenie
- współdziałać lub towarzyszyć

UPS for Downs oferuje to wszystko, ale i dużo więcej niż wsparcie przez grupę. Spotkasz rodziców, dzieci, rodzeństwo, dalszą rodzinę i tych wszystkich, którzy przeszli drogę, na której teraz Ty się znajdujesz. Spotkasz ludzi, którzy przyjmują z radością wzbogacone i piękne życie, jakie oferować może zespół Downa.

Mamy nadzieję, że rodziny skorzystają ile się da, zaoferują co mogą i zrozumieją, że wsparcie to nie tylko to czego potrzebujemy, ale i co możemy dać innym.

"Jako rodzice dzieci z zespołem Downa nie wiedzieliśmy czego nie wiemy dopóki inny rodzic, który już przez to przeszedł nie pomógł nam odnaleźć głosu i wypowiedzieć naszych pytań, tak żeby inni je usłyszeli."

UPS for Downs jest grupą wolontarystyczną składającą się z rodziców, członków rodziny i innych osób. Gazetka jest wydawana przez ochotników, nieprofesjonalnie. Informacje zawarte w niej nie powinny być traktowane jako obiektywne lub definitywne, ale jako reprezentujące opinie i rozumienie osób zaangażowanych w publikację. Pragniemy zjednoczyć zainteresowanych zespołem Downa równocześnie stwarzając naszym rodzinom optymistyczne nastawienie i pogodne spojrzenie na przyszłość.

UPS for DownS

1070 S. Roselle Road
Schaumburg, IL 60193